

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414207404
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414207404.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanej: F. L., trvale bytom O. XX, XXX XX B., o zaplatenie 749,73 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 47,60 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 47,60 eura od 02.07.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 749,73 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 21,24 % ročne zo sumy 606,07 eura od 16.04.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 749,73 eura od 01.08.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného revolvingového úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že žalovanej poskytol na základe časti C) návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.08.2010 revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca, pričom žalovaná vyčerpala ku dňu 01.04.2011 z úverového rámca sumu 1 259,21 eura. Poukázal na to, že žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z poskytnutého úverového rámca splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Žalovaná však svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila, pričom dňa 01.07.2013 sa stal splatný dlh žalovanej vo výške 749,73 eura. Poukázal tiež na to, že v úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 26,28 % ročne a v období poskytnutia úverovej karty bola úroková sadzba stanovená na 21,24 % ročne. Keďže úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 15.04.2013, domáha sa zaplatenia úroku vo výške 21,24 % ročne zo sumy 606,07 eura od 16.04.2013 do zaplatenia a ďalej úroku z omeškania v zákonnej výške.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 14.08.2014 žalobca doplnil svoju žalobu, keď uviedol, že listom zo dňa 09.12.2010 bola žalovanej zaslaná úverová karta spolu s údajmi týkajúcimi sa revolvingového úveru, výška úverového rámca bola 700,- eur a splátka bola stanovená na 4 % z úverového rámca, t.j. na sumu 28,- eur. V 02/2011 bol úverový rámec zvýšený na 900,- eur a splátka bola stanovená od 03/2011 na sumu 36,- eur, t.j. 4 % z 900,- eur, v 03/2011 bol úverový rámec zvýšený

na 1 200,- eur a splátka bola stanovená od 04/2011 na sumu 48,- eur, t.j. 4 % z 1 200,- eur, v 04/2011 bol úverový rámec zvýšený na 1 300,- eur, splátka bola stanovená od 05/2011 na sumu 52,- eur, t.j. 4 % z 1 300,- eur, v 06/2012 bol úverový rámec znížený na 800,- eur a splátka bola stanovená od 07/2012 na sumu 32,- eur, t.j. 4 % z 800,- eur. Uviedol, že klientom poskytuje revolvingový úver, t.j. úverovú kartu automatickým systémom v prípade riadneho splácania pôvodne poskytnutého spotrebiteľského úveru, a to podľa časti C) úverovej zmluvy. Poukázal tiež na to, že každá splátka zahŕňa úverovú istinu, t.j. príslušnú časť čerpaného úveru, zmluvne dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru. Uviedol, že žalovaná z úverového rámca vyčerpala ku dňu 01.04.2011 sumu 1 259,21 eura, ktorá pozostáva:

- zo sumy 1 160,- eur, ktorá predstavuje vyčerpanú hotovosť žalovanou výbermi z úverového účtu na pobočke banky,
- zo sumy 20,61 eura (9 x 2,29 eura) predstavujúcej poplatky za čerpanie hotovosti z úverového účtu,
- zo sumy 73,20 eura (11 x 2,70 eura + 15 x 2,90 eura) predstavujúcej poplatky za správu revolvingového úveru,
- zo sumy 5,40 eura (6 x 0,50 eura + 3 x 0,80 eura) predstavujúcej poplatok za spracovanie úhrady poštovou poukážkou typu "U",

Ďalej uviedol, že žalovaná uhradila žalobcovi na poskytnutý revolvingový úver iba sumu 1 112,40 eura do výpovede z úverovej zmluvy, ktorá bola použitá na úhradu:

- splátok splatných v 02/2011 - 08/2012 v celkovej výške 960,10 eura (28,- eur + 36,- eur + 48,- eur + 14 x 52,- eur + 32,- eur + 20,10 eura + predčasná úhrada úverovej istiny 68,- eur) - z toho:

úverová istina - 653,14 eura,

zmluvné úroky - 276,87 eura,

poplatky za poistenie - 30,09 eura,

poplatky za vedenie revolvingového účtu - 99,12 eura

- nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 152,30 (4 x 11,90 eura + 3 x 34,90 eura).

Ďalej uviedol, že nakoľko žalovaná prestala splácať poskytnutý úver, zaslal jej dňa 22.04.2013 výpoveď zo zmluvy s účinnosťou ku dňu 01.07.2013, kedy sa stal úver splatný v celom rozsahu v sume 749,73. Táto suma pozostáva:

- zo sumy 606,07 eura - neuhradené úverové istiny - z toho 171,04 eura - z dlžných mesačných splátok úveru splatných v 08/2012 - 04/2013, 435,03 eura - úverové istiny splatné ku dňu účinnosti výpovede z úverovej zmluvy za obdobie 05/2013 až do zaplatenia,

- zo sumy 96,86 eura - dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru z dlžných mesačných splátok splatných ku dňu účinnosti výpovede z úverovej zmluvy v 09/2013 - 04/2013, z toho 8,56 eura - dlžné poistné,

- zo sumy 46,80 eura - neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 15.10.2012 vo výške 11,90 eura a zo dňa 02.11.2012 vo výške 34,90 eura.

Uznesením č.k. 40C/100/2014-34 zo dňa 24.09.2014 súd pripustil zmenu žaloby navrhnutú žalobcom, ktorý požadoval priznať úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 749,73 eura od 01.07.2013 do zaplatenia namiesto od 01.08.2013 do zaplatenia.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na 05.05.2015, na ktoré sa však ani jeden z účastníkov nedostavil. Právna zástupkyňa žalobcu ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila, pričom nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 28.08.2010 účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 851,86 eura. Predmetná zmluva (č.l. 5 spisu) je obsiahnutá na predtlačenom formulári označenom ako ŽIADOSŤ/ZMLUVA O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A ŽIADOSŤ/ZMLUVA O REVOLVINGOVOM SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A VYDANÍ KREDITNEJ KARTY, súčasťou ktorého je aj časť označená ako C) Revolvingový spotrebiteľský úver/kreditná karta v znení: "Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, poskytla mi úverový rámec vo výške 700,- eur a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie a súhlasím, že moja žiadosť o poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania. Po vzniku zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty môže CETELEM SLOVENSKO a.s. kedykoľvek jednostranne zmeniť výšku úverového rámca na ním stanovenú výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný revolvingový spotrebiteľský úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 4 % z mne poskytnutého úverového rámca alebo z dlžnej sumy, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1) tejto Žiadosti/Zmluvy. Termín splatnosti splátky je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný zo zvolenou možnosťou v časti B). Z časti C1) formulára súd zistil, že ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 26,28 %, RPMN 38,95 %, priemerná RPMN 20,93 %. Ďalej sa v tejto časti nachádza text: "Prijímam súbor poistenia uvedený v bode 1 časti D: 3,33%.". Z časti D) formulára súd zistil, že sa v ňom nachádza text: "...svojím podpisom vyjadrujem súhlas s poistením v rozsahu, ktorý som si zvolil/a ako je uvedené v časti B)...". Z časti B) formulára súd zistil, že sa v ňom nachádza text: "Odmietam poistenie podľa časti D.". Podľa čl. IV.-1.-1. Všeobecných podmienok žalobcu k zmluve o spotrebiteľskom úvere a k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len "všeobecné podmienky"), ktoré sa nachádzajú na druhej strane predtlačeneho formulára označeného ako ŽIADOSŤ/ZMLUVA O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A ŽIADOSŤ/ZMLUVA O REVOLVINGOVOM SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A VYDANÍ KREDITNEJ KARTY zo dňa 28.08.2010, v prípade prijatia návrhu podľa čl. III.-1.-1 týchto VOP, Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, t.j. poskytnutie úverového rámca a vydanie kreditnej karty. Rozhodnutie o prijatí návrhu na uzavretie ZoRSÚ prislúcha Cetelemu. Okamihom vzniku ZoRSÚ je doručenie písomného oznámenia Cetelemu o prijatí návrhu a poskytnutí ÚR klientovi. Podľa čl. V.-6. všeobecných podmienok ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy alebo výpovede zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Odo dňa splatnosti celého dlhu je Cetelem oprávnený účtovať klientovi úroky z omeškania vo výške ustanovenej podľa platných právnych predpisov z dlžnej sumy za každý i začatý deň omeškania. Z listu zo dňa 09.12.2010 (č.l. 19 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že týmto akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a zasiela jej medzinárodnú kreditnú kartu Cetelem MasterCard. Ďalej jej oznámil, že základné údaje k jej karte sú: číslo karty - 5267651000989340, číslo úverového účtu - 42687899089100, maximálny úverový rámec - 1 400,- eur, aktuálny úverový rámec - 700,- eur, mesačná úroková miera 1,77 % p.m., výška mesačnej splátky - 28,- eur, poistenie kreditnej karty - ÁNO, dátum platnosti karty od - 12/2010. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov (č.l. 21 spisu) súd zistil, že žalovaná vyčerpala z úverového rámca k 30.03.2011 sumu 1 160,- eur. Z potvrdenia o prijatých platbách (č.l. 22 spisu) súd zistil, že žalovaná k 17.08.2012 uhradil splátky v celkovej výške 1 112,40 eura. Uvedené skutočnosti preukazuje aj výpis z úverového účtu (č.l. 23-25 spisu). Z rozkladu dlhu (č.l. 26 spisu) súd zistil, že suma 749,73 eura pozostáva:

- zo sumy 606,07 eura -úverová istina - z toho 171,04 eura - dlžná úverová istina a 435,03 eura - úverová istina splatná ku dňu účinnosti výpovede,

- zo sumy 96,86 eura - dlžné úroky, poistenie, z toho 8,56 eura - dlžné poistné a 88,30 eura - dlžné úroky,

- zo sumy 46,80 eura - náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

Z výpovede zo dňa 22.04.2013 (č.l. 4 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že jej vypovedá úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu 01.07.2013 a vyzýva ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 749,73 eura zloženej z úverovej istiny vo výške 606,07 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 96,86 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 46,80 eura. Na č.l. 27-28 spisu sa nachádza vyčíslenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 81,56 eura. Na č.l. 29-33 spisu sa nachádzajú sadzobníky poplatkov platné v jednotlivých časových obdobiach (15.11.2010 - 01.03.2013).

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obch. zák.") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 O.z. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 46 ods. 2 O.z. pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

Podľa § 52 ods. 1 O.z. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 O.z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 451 ods. 2 O.z. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 O.z. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej žalobca ako veriteľ v rámci svojho podnikania (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) poskytol žalovanej ako spotrebiteľovi (v konaní nebol tvrdený ani preukázaný opak) spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 tohto zákona vo výške 851,86 eura na kúpu spotrebného tovaru. Po preskúmaní predmetnej zmluvy však súd dospel k záveru, že uvedeným právnym úkonom žalobca vnútil žalovanej aj iný úkon ako iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej primárneho záujmu (získanie úveru na zakúpenie spotrebného tovaru). Ako totiž vyplýva z predtlačenej formulára označeného ako ŽIADOSŤ/ZMLUVA O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A ŽIADOSŤ/ZMLUVA O REVOLVINGOVOM SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A VYDANÍ KREDITNEJ KARTY, žalovaná sa podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týkala iného právneho vzťahu (ktorý mal navyše vzniknúť až v budúcnosti). Ak teda žalovaná chcela získať úver na zakúpenie spotrebného tovaru (čo bolo primárnym účelom jej vstupu do zmluvného vzťahu so žalobcom), nemala inú možnosť ako podpísať aj tú časť formulára, ktorá v sebe obsahovala žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, žiadosť o poskytnutie úverového rámca a žiadosť o vydanie kreditnej karty. Takéto konanie žalobcu

(ktorý pod zámenkou jedného právneho úkonu podstrčí druhej zmluvnej strane aj iný úkon, ktorý druhá zmluvná strana nemá možnosť vylúčiť) možno podľa názoru súdu považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 O.z.. Dobré mravy predstavujú pravidlá správania sa, ktoré spoločnosť v prevažnej miere uznáva a tvoria základ jej fundamentálneho hodnotového poriadku. Sú to pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Predstavujú súbor určitých spoločnosťou vytvorených a uznávaných pravidiel slušnosti, ktoré vedú ľudí k vzájomnému rešpektovaniu sa a nepoškodzovaniu všeobecných záujmov spoločnosti. Možno ich tiež označiť za súbor hodnotiacich kritérií určujúcich, ktoré konanie je v danej spoločnosti považované za dobré (správne) a ktoré nie. Ide o meradlo etického hodnotenia konkrétneho konania a jeho súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Vyššie uvedené konanie žalobcu považoval súd za rozporné práve s týmito princípmi, navyše v oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie kvalifikovať aj ako nekalú praktiku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 14C/86/2011 zo dňa 15.11.2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/37/2012 zo dňa 17.05.2012, bola v obdobnej právnej veci rovnakého žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C/ Úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu vecí žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno.

V zmysle § 53a O.z. je žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky, resp. podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže žalobca v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením a nerešpektoval uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne. Žalobca takýmto konaním vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O.z.). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 O.z.; „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z. z.) - porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012.

Súd poukazuje navyše na to, že ak by aj vyššie uvedené dôvody nebral do úvahy, zmluva o poskytnutí revolvingového úveru by nebola uzavretá v písomnej forme, ako to vyžaduje § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná podpisom predtlačeneho formulára označeného ako ŽIADOSŤ/ZMLUVA O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A ŽIADOSŤ/ZMLUVA O REVOLVINGOVOM SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE A VYDANÍ KREDITNEJ KARTY totiž iba požiadala o zaradenie do zoznamu žiadateľov o revolvingový spotrebiteľský úver, ďalej požiadala o poskytnutie úverového rámca a o vydanie kreditnej karty. Z listu žalobcu zo dňa 09.12.2010 (č.l. 19 spisu) adresovaného žalovanej (ktorý by bolo možné považovať za akceptáciu návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keďže podľa čl. III.-1.-1 všeobecných podmienok okamihom vzniku zmluvy je doručenie písomného oznámenia o prijatí návrhu a poskytnutí úverového rámca) však vyplýva, že neobsahuje všetky údaje, ktoré sú obsahom návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy (napr. termín splatnosti 10. deň v mesiaci, ročná úroková sadzba 26,28 %, RPMN 38,95 %, poistenie 3,33 %). V danom prípade teda nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom

úvere, čo spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch). K tomu možno navyše dodať, že návrh žalovanej (ktorý predpripravil žalobca) a akceptácia návrhu zo strany žalobcu ani neobsahovali všetky zákonné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom žalobca si v predpripravenom návrhu na uzavretie zmluvy a všeobecných podmienkach (čl. IV.-2.-7) vyhradil ešte aj právo zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca. V čase, keď žalovaná "žiadala" o poskytnutie revolvingového úveru, teda ani nemohla mať vedomosť o konkrétnej výške revolvingového úveru (a na to nadväzujúcich ďalších podmienkach revolvingového úveru), ktorého poskytnutie a konkrétna výška záviseli výlučne od vôle žalobcu. Revolvingový úver tak nebol ani bezpodmienečne individualizovaný v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody dospel súd k záveru, že medzi účastníkmi nebola uzavretá platná zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. K rovnakému záveru pritom dospeli aj iné súdy v obdobných veciach rovnakého žalobcu (porov. napr. rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/170/2011 zo dňa 07.10.2011, rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 17C/107/2011 zo dňa 16.01.2012, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17C/153/2013 zo dňa 20.02.2014, rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/27/2014 zo dňa 17.03.2014 a mnoho ďalších, všetky dostupné na <http://www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia/Sudne-rozhodnutia.aspx>). Preto žalovanej vznikla v zmysle § 457 O.z. povinnosť vrátiť žalobcovi iba vyčerpané peňažné prostriedky z úverového rámca (bez úrokov a poplatkov), a to ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 O.z.. Povinnosť vrátiť iba vyčerpané peňažné prostriedky (bez úrokov a poplatkov) je navyše odôvodnená aj s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka jednotlivých poplatkov, okrem toho, že žalobca na ne nemal právo z vyššie uvedeného dôvodu, súd poukazuje navyše aj na to, že tieto neboli ani uvedené v zmluve (keďže v liste žalobcu zo dňa 09.12.2010, ktorý by bolo možné považovať za akceptáciu návrhu žalovanej na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere neboli uvedené). Pokiaľ ide o poplatok za poistenie úveru, v časti C1) formulára sa nachádza text: "Priíjмам súбор поістеніа уведены в боді 1 часті D: 3,33%.", v časti D) formulára sa nachádza text: "...svojím podpisom vyjadrujem súhlas s poistením v rozsahu, ktorý som si zvolil/a ako je uvedené v časti B)...". V časti B) formulára sa však nachádza text: "Odmietam poistenie podľa časti D.". Poistenie teda neobchádza ani aspekt neurčitosti, keď nie je zrejmé, či žalovaná poistenie úveru prijala, alebo odmietla. Dojednanie o poistení úveru by bolo teda s poukazom na § 37 O.z. neplatné. Aj keby však toto dojednanie nebolo neurčité, tak súd poukazuje na to, že žalobca nedal žalovanej možnosť reálne prejať svoju vôľu rozhodnúť sa či poistenie úveru prijme alebo odmietne (napr. zaškrtnutím príslušnej možnosti na formulári), ale predpripravením formulárového návrhu na uzavretie zmluvy (ktorého obsah žalovaná nemala možnosť ovplyvniť) ju de facto "donútil" akceptovať aj poistenie úveru (spojené s povinnosťou platiť poplatok za toto poistenie). Takéto konanie možno považovať za rozporné s dobrými mravmi, a tým zbavené právnej ochrany s poukazom na § 39 O.z.. Pokiaľ ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, tieto žalobca vôbec nepreukázal, keď predložil iba ním vyhotovenú tabuľku s jednotlivými (ničím nepreukázanými) položkami v ním vyčíslenej (ničím nepreukázanej) výške. Navyše jedná sa o paušálne náklady, a nie o náklady vynaložené na konkrétneho dlžníka (v tomto prípade na žalovanú).

Vykonaným dokazovaním (z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov /č.l. 21 spisu/) mal súd za preukázané, že žalovaná vyčerpala z úverového rámca sumu 1 160,- eura (teda nie sumu 1 259,21 eura ako to nesprávne uvádzal žalobca, keď do tejto sumy zahrnul okrem skutočne vyčerpanej sumy 1 160,- eur aj sumu 20,61 eura /9 x 2,29 eura/ predstavujúcu poplatky za čerpanie hotovosti z úverového účtu, sumu 73,20 eura /11 x 2,70 eura + 15 x 2,90 eura/ predstavujúcu poplatky za správu revolvingového úveru a sumu 5,40 eura /6 x 0,50 eura + 3 x 0,80 eura/ predstavujúcu poplatok za spracovanie úhrady poštovou poukážkou typu "U", čo nemožno považovať za skutočne vyčerpané sumy žalovanej). Žalovaná uhradila žalobcovi splátky v celkovej výške 1 112,40 eura (viď potvrdenie o prijatých platbách /č.l. 22 spisu/). Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody vznikla teda žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi iba sumu 47,60 eura, t.j. rozdiel medzi vyčerpanou a splatenou sumou. Keďže s úhradou tejto sumy sa žalovaná dostala do omeškania, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.). Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 01.07.2013 s poukazom na čl. V.-6. všeobecných podmienok, v zmysle ktorého je oprávnený účtovať úroky z omeškania odo dňa splatnosti celého dlhu. Toto ustanovenie však súd považoval za odchyľujúce sa od ustanovení Občianskeho

zákonníka upravujúcich omeškanie dlžníka v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, čo je v zmysle § 54 ods. 1 O.z. neprípustné. V súlade s § 517 O.z. sa totiž dlžník môže dostať do omeškania až od nasledujúceho dňa po splatnosti dlhu, a nie už v deň splatnosti dlhu. Až nasledujúci deň po splatnosti dlhu je totiž zrejme, či dlžník svoj dlh v deň splatnosti splnil alebo nie. Preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania až od nasledujúceho dňa po splatnosti dlhu (od 02.07.2013).

Vo zvyšnej časti (prevyšujúcu sumu 47,60 eura, v časti zmluvných úrokov a v časti úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej sumu 47,60 eura a za deň 01.07.2013) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní v prevažnej miere neúspech, čím žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, keďže si však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila (žiadne jej v konaní ani nevznikli), súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.